

A proletár beszélőszerszám

A kapitalizmusban a dolgozó proletár a kapitalista számára csupán termelési tényező. Ő a beszélőszerszám, olyan, mint a szerszám vagy a gép, a tőkés számára termelési költség, ami a profitjához elkerülhetetlenül szükséges. Ami a robotok elterjedésével lényegesen megváltozhat. A kapitalistáknak nem lesz szüksége a beszélőszerszámokra, meg kell tőlük szabadulnia, és ezt - mivel felsőbbrendűen léteznek -, megtehetik.

Milyen emberi jogai és demokráciája lehet a beszélő-szerszámnak?

A beszélőszerszámnak a bér-rabszolgákat megillető demokráciája és emberi jogai lehetnek, akinek a léte a kapitalisták érdekéhez kötődik. A bér-rabszolga az a léte érdekében válik rabszolgává, vagy rabszolga lesz vagy nyomorog és végül elpusztul. A kapitalizmusban elkerülhetetlenül az emberiség túlnyomó többségének bér-rabszolgának kell lennie.

A kapitalizmus emberisége még a gondolkodó állat korában létezik, az ember az embernek a farkasa. Az ebben a korban elkerülhetetlen emberi jogok megsértését, a bér-rabszolgaság kezelését az erkölcsével és világnézetével hatékonyan a kapitalizmus tudja megoldani, de ez a forma még csak a kapitalisták számára demokrácia. Azonban a bér-rabszolgaság kezelésére a legemberségesebb forma a népi demokrácia, mert ez már az egész nép számára demokrácia.

A kapitalizmus az alapra támaszkodva a felépítményével kialakítja a megosztott emberiség elfogadásának társadalmi tudatát, így uralkodik a bér-rabszolgákon. A népi demokrácia azonban a tudományos világnézettel tudatosan tartja kordában a kapitalizmusra jellemző gondolkodó ember-állatot. A termelőeszközök szocializmussá érésig legeredményesebben, legemberségesebben a népi demokrácia forma oldja meg az erre a korszakra jellemző fejlődést, a társadalmi haladást.

Azonban a kapitalizmusban van más lehetőségük is a dolgozó proletár bér-rabszolgáknak. Ha a bér-rabszolgák összefognak és osztályöntudatra ébrednek, akkor az osztályharccal és a tudományos világnézet segítségével, a marxista-leninista kommunista párt vezetésével eredményesen küzdhetnek az emberibb életért.

Ez azonban nem jó a kapitalizmus híveinek és ez ellen a fasiszta-kapitalizmussal harcolnak az osztályöntudatos bér-rabszolgák, a marxista-leninista kommunisták ellen. A fasiszta-kapitalizmus az kapitalista osztály-önkényuralom. A bér-rabszolgákat az alap és a felépítményével kizárja a hatalomból. A bér-rabszolgáknak, a túlnyomó többségnek nincsenek következetes osztályérdek képviselőik a törvényhozásban.

A kapitalizmusban az emberiség túlnyomó többsége dolgozó proletár, akik az értékek, az értéktöbblet, a kapitalisták profitjának létrehozói, azonban csak beszélőszerszám emberek. A beszélőszerszám az alacsonyabb rendű ember, rabszolga, még akkor is ha csak bér rabszolga. A bér-rabszolga az a kizsákmányolójának az érdekében létezik, mint az egyéb termelési tényezők, hasonlóan az ókori rabszolgasághoz.

A kapitalizmus hihetetlen mértékben szélsőségesen megosztott bér-rabszolgatartó társadalom, az emberiség túlnyomó többsége csak beszélő-szerszám, csak az élőködők hasznáért élhet és ha nem lesz rájuk szüksége a kapitalistáknak, akkor pusztulhatnak, akár milliárd számra is.

A kapitalizmus a beszélőszerszámok pusztulása ellen nem tehet szinte semmit. Ha a termelésben nincs szükség valamelyik termelési tényezőre, akkor azt nem vásárolja meg a kapitalista. Nem vásárolja meg a felesleges beszélő szerszámot sem. A kapitalista állam is csak a nyomor szintjén képes tartani a tartalék, a paragon heverő, a felesleges munkaerőt. A robotok elterjedésével ez még katasztrofálisabb lesz.

A kapitalizmusban a legfontosabb a tőkések profitja, a kapitalista állam ezt biztosítja, működését ennek rendeli alá, mert a kapitalista államapparátus tagjai erősen kötődnek a profithoz anyagilag, világnézetileg és erkölcsileg is.

Marxista fogalomlexikon

Fasizmus: az imperializmus viszonyai között, a kizsákmányoló osztályok legreakciósabb részének legsovinisztább, legagresszívebb nyílt terrorista diktatúrája, amely vad, erőszakos terjeszkedés, más népek leigázása, a faji gyűlölet szítása, szélsőséges kommunistaellenesség és antidemokratizmus jellemez. Szociális demagógiájával igyekszik tömegbefolyásra szert tenni.

A kapitalizmus általános válságának talaján nagy társadalmi megrázkódtatások idején jött létre, amikor az uralkodó osztályok a régi módon, a polgári demokrácia eszközeivel nem tudnak kormányozni, a munkásosztály pedig nem elég erős a hatalom megragadásához, a társadalmi-politikai erők polarizálása kritikus szakaszba lépett, a jobboldali erők a szélsőséges reakció (fasizmus) oldalán tömörülnek, a munkásmozgalom és az antifasiszta demokratikus tábor viszont nem egységes, de potenciálisan fenyegető erő a reakcióval szemben.